

Αριθμός απόφασης 316 /2014

Αριθμός έκθεσης κατάθεσης αίτησης 1004/236M/03-07-2014

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Λεμονιά Τσαβίδη, Πρωτοδίκη, την οποία όρισε η Πρόεδρος του Πρωτοδικείου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 11 Αυγούστου 2014, για να δικάσει, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα, την υπόθεση μεταξύ :

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ : Αστικής μη Κερδοσκοπικής Εταιρίας με την επωνυμία «GE-A-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ-ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ-ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» και το διακριτικό τίτλο «GEA-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», που εδρεύει στο Δήμο Φιλοθέης Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε στο Δικαστήριο δια του πληρεξούσιου δικηγόρου της του Δικηγορικού Συλλόγου

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ : 1) κατοίκου ο οποίος παραστάθηκε στο Δικαστήριο αυτοπροσώπως, 2) κατοίκου 3) 4) και 5) Ομόρρυθμης Εταιρίας με την επωνυμία (που εδρεύει στο και εκπροσωπείται νόμιμα, οι οποίοι δεν παραστάθηκαν στο Δικαστήριο.

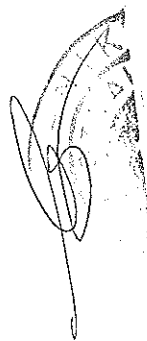
Η αιτούσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 12-06-2014 αίτησή της, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 1004/236M/03-07-2014 και προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο, που αναφέρεται στην αρχή της απόφασης.

Κατά τη δημόσια συζήτηση της αίτησης παραστάθηκε η αιτούσα όπως σημειώνεται παραπάνω και ο πληρεξούσιος δικηγόρος της ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση και ο 1^{ος} των καθ' ων αυτοπροσώπως, ο οποίος ζήτησε ν' απορριφθεί η αίτηση.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η αιτούσα με προφορική δήλωση του πληρεξούσιου δικηγόρου της κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, αλλά και με το έγγραφο σημειώματός της, δήλωσε ότι παραιτείται του δικογράφου της αίτησης όσον αφορά τον 3^ο των καθ' ων και ως εκ τούτου η δίκη θεωρείται καταργημένη ως προς αυτόν (άρθρα 294, 295 § 1, 297 του ΚΠολΔ).

Με την υπό κρίση αίτηση η αιτούσα εκθέτει ότι αποτελεί ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων που συνεστήθη νόμιμα από τους τρεις (3) ειδικότερα αναφερόμενους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού και δη α) από την Αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ» και το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», που αντιπροσωπεύει τους ενδεικτικά αναφερόμενους παραγωγούς υλικών φορέων ήχου ή ήχου, β) από τον Αστικό μη κερδοσκοπικό Συνεταιρισμό περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ-ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ Π. Ε.», που αντιπροσωπεύει τους ενδεικτικά αναφερόμενους ερμηνευτές καλλιτέχνες (τραγουδιστές), και γ) από τον Αστικό μη κερδοσκοπικό Συνεταιρισμό περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ Π. Ε.», που αντιπροσωπεύει τους ενδεικτικά αναφερόμενους εκτελεστές καλλιτέχνες (μουσικούς), με σκοπό την είσπραξη της προβλεπόμενης στις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 εύλογης και ενιαίας αμοιβής · ότι οι τρεις (3) ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης-μέλη της της ανέθεσαν κατ' αποκλειστικότητα την εξουσία να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής αυτής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες, ανεξαρτήτως εάν η αξίωση αυτή γεννήθηκε πριν ή μετά από την ίδρυσή της, αρκεί να μην ήταν επίδικη · ότι αυτή (αιτούσα) ως ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, που η λειτουργία της έχει εγκριθεί σύμφωνα με το άρθρο 54 § 4 του ν. 2121/1993 με την ειδικότερα αναφερόμενη απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλα ανεξαιρέτως τα έργα όλων ανεξαιρέτως των δικαιούχων, ημεδαπών και αλλοδαπών, με τους οποίους οι τρεις (3) ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης-μέλη της έχουν συνάψει τις ενδεικτικά αναφερόμενες συμβάσεις αμοιβαιότητας, ενημέρωσε τους 1^ο, 2^ο, 4^ο και 5^ο των καθ' ων, στην εκμετάλλευση του καθενός αυτών ανήκουν τα ειδικότερα αναφερόμενα καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος, που χρησιμοποιούν υλικούς φορείς ήχου, με μουσικό ρεπερτόριο σε καθημερινή βάση όλες τις ώρες της 7μηνιας κάθε έτος λειτουργίας των καταστημάτων τους οι 4^ος και 5^ο

και σε καθημερινή βάση όλες τις ώρες της ετήσιας λειτουργίας του καταστήματός της οι 1^{ος} και 2^{ος}, για την ψυχαγωγία των πελατών τους, χρήση η οποία είναι γι' αυτούς ιδιαίτερα χρήσιμη για τη λειτουργία των επιχειρήσεών τους και αποτελεί ένα βασικό παράγοντα προσέλκυσης, διατήρησης και επαύξησης της πελατείας τους, πλην όμως οι 1^{ος}, 2^{ος}, 4^{ος} και 5^η των καθ' ων αρνούνται να συμπράξουν στον καθορισμό και στην καταβολή της εύλογης αμοιβής των δικαιούχων-μελών της ίδιας (αιτούσας), η οποία, σύμφωνα με το νομίμως δημοσιευμένο αμοιβολόγιο, το οποίο από κοινού συμφώνησαν και συνέταξαν οι τρεις (3) ως άνω οργανισμοί-μέλη της και γνωστοποιήσαν στο κοινό μέσω της δημοσίευσής του σε τρεις (3) αθηναϊκές εφημερίδες, ανέρχεται για όλες τις κατηγορίες των παραπάνω δικαιούχων, στα αιτούμενα κατ' αποκοπή ποσά. Επικαλούμενη δε η αιτούσα κατεπείγουσα περίπτωση, συνιστάμενη στον κίνδυνο της καθυστέρησης ή ματαίωσης είσπραξης επί σειρά ετών των απαιτήσεων των δικαιούχων καλλιτεχνών και παραγωγών και στη συνεχώς αυξανόμενη οικονομική τους ζημία, αλλά και επικείμενο κίνδυνο για τη συνέχιση της λειτουργίας της, λόγω έλλειψης εσόδων, ζητεί : 1) να καθορισθεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής της για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησαν οι 1^{ος}, 2^{ος}, 4^{ος} και 5^η των καθ' ων, μεταδίδοντας ελληνικό και αλλοδαπό μουσικό ρεπερτόριο σε δημόσια εκτέλεση σε καθημερινή βάση για τα ειδικότερα αναφερόμενα έτη στα καταστήματά τους, σύμφωνα με το δημοσιευθέν αμοιβολόγιο, την επιφάνεια των χώρων και τη διάρκεια λειτουργίας τους, σε 1.722 ευρώ για τον 1^ο, σε 1.476 ευρώ για τον 2^ο, σε 516,60 ευρώ για τον 4^ο και σε 1.067,64 ευρώ για την 5^η αυτών, 2) να υποχρεωθούν οι καθ' ων να της καταβάλουν προσωρινά το 1/2 των παραπάνω αναφερόμενων ποσών, στα οποία συμπεριλαμβάνεται ΦΠΑ 23% και 3) να υποχρεωθούν οι καθ' ων να της προσκομίσουν καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν τις επίδικες χρονικές περιόδους και να προσκομίζουν κάθε μήνα κατάλογο με το μουσικό ρεπερτόριο που θα χρησιμοποιούν στο εξής. Τέλος, ζητεί να καταδικαστεί ο καθένας των καθ' ων στην καταβολή της δικαστικής τους δαπάνης ποσού 500 ευρώ. Με το ανωτέρω περιεχόμενο και αιτήματα η αίτηση αρμοδίως φέρεται ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού για να δικαστεί κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρο 686 επ. του ΚΠολΔ σε συνδυασμό με το άρθρο 49 § 1 εδ. γ' του ν. 2121/1993) και είναι επαρκώς ορισμένη περιέχουσα όλα τ' αναγκαία για την πληρότητα του δικογράφου της στοιχεία, εφόσον η αιτούσα επικαλείται το τεκμήριο του άρθρου 55 § 1 εδ. α' του ν. 2121/1993 για όλα τα έργα των ενδεικτικά κατονομαζόμενων στην αίτηση ελλήνων δικαιούχων, των οποίων γίνεται και δειγματοληπτική αναφορά σε αυτή. Περαιτέρω, η αίτηση είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 46, 47, 49, 54-58 του ν. 2121/1993, 729, 176 του ΚΠολΔ, πλην του 3^{ου} αιτήματός της, ήτοι να υποχρεωθούν οι καθ' ων να προσκομίσουν στην αιτούσα καταλόγους με τους τίτλους

του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν τις επίδικες χρονικές περιόδους και να προσκομίζουν κάθε μήνα κατάλογο με το μουσικό ρεπερτόριο που θα χρησιμοποιούν στο εξής, το οποίο είναι κατά την προκείμενη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων απορριπτικό ως μη νόμιμο, διότι θα οδηγούσε σε ανεπίτρεπτη κατά τη διάταξη του άρθρου 692 § 4 του ΚΠολΔ ικανοποίηση του προβλεπόμενου εκ του άρθρου 56 § 4 του ν. 2121/1993 δικαιώματος της αιτούσας και αντίστοιχης υποχρέωσης των χρηστών να παραδίδουν στον (ενιαίο) οργανισμό συλλογικής διαχείρισης χωρίς καμία καθυστέρηση καταλόγους των έργων που εκτελούν δημόσια με μνεία της συχνότητας των δημόσιων εκτελέσεων. Επομένως, η αίτηση κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της ερήμην των 2^{ου}, 4^{ου} και 5^{ης} των καθ' ων, οι οποίοι δεν παραστάθηκαν στο Δικαστήριο, παρότι κλητεύθηκαν νομότυπα και εμπρόθεσμα για να παραστούν κατά τη συζήτηση της υπό κρίση ανακοπής, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 126 § 1 α', 128 §§ 1, 4 του ΚΠολΔ (βλ. αντίστοιχα : 1) τη με αριθμό 2454/16-07-2014 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου σε συνδυασμό με την από 16-07-2014 απόδειξη παραλαβής δικογράφου, η οποία υπογράφεται από τον Αξιωματικό Υπηρεσίας του Αστυνομικού Τμήματος

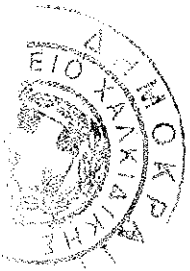
και την από 17-07-2014 βεβαίωση παραλαβής συστημένης επιστολής της υπαλλήλου των ΕΛΤΑ 2) τη με αριθμό 2459/16-07-2014 έκθεση επίδοσης του ίδιου ως άνω δικαστικού επιμελητή και 3) τη με αριθμό 2461/16-07-2014 έκθεση επίδοσης του ίδιου δικαστικού επιμελητή.

Από τις ένορκες καταθέσεις της μάρτυρος της αιτούσας

και του μάρτυρα του 1^{ου} των καθ' ων που εξετάσθηκαν κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, και τα έγγραφα που νομίμως επικαλείται και προσκομίζει η αιτούσα πιθανολογούνται τ' ακόλουθα πραγματικά περιστατικά : Η αιτούσα αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία, η οποία συστάθηκε με το από 28-09-2011 καταστατικό, το οποίο καταχωρήθηκε νόμιμα στα βιβλία εταιρειών του Πρωτοδικείου Αθηνών με γενικό αριθμό 15616/06-10-2011, αποτελεί, σύμφωνα με τις §§ 6 και 7 του άρθρου 49 ν. 2121/1993, ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, που συνεστήθη νόμιμα από τους τρεις (3) κατωτέρω αναφερόμενους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού και συγκεκριμένα από : 1) την Αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ» και το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», που αντιπροσωπεύει τους ενδεικτικά αναφερόμενους παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, 2) τον Αστικό μη κερδοσκοπικό Συνεταιρισμό περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ-ΟΡ-

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

ΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ-ΕΡΜΗ-
ΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ Π. Ε.», που αντιπροσωπεύει τους ενδεικτικά αναφερόμενους ερμη-
νευτές καλλιτέχνες (τραγουδιστές), και 3) τον Αστικό μη κερδοσκοπικό Συνεταιρισμό
περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ Π. Ε.», που αντιπροσω-
πεύει τους ενδεικτικά αναφερόμενους εκτελεστές καλλιτέχνες (μουσικούς). Η αιτούσα
συνεστήθη από τους ως άνω Οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης με σκοπό την εί-
σπραξη της προβλεπόμενης στις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου 49 του ν.
2121/1993 εύλογης και ενιαίας αμοιβής. Οι τρεις (3) ως άνω οργανισμοί συλλογικής
διαχείρισης-μέλη της αιτούσας ανέθεσαν στην τελευταία κατ' αποκλειστικότητα την
εξουσία να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής αυτής, να προβάλ-
λει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη
ένέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες, ανεξαρτήτως εάν η
αξίωση αυτή γεννήθηκε πριν ή μετά από την ίδρυσή της, αρκεί να μην ήταν επίδικη,
τις ανωτέρω δε εξουσίες ασκεί στο δικό της όνομα, καθόσον οι αντίστοιχες εξουσίες
των τριών (3) ως άνω οργανισμών συλλογικής διαχείρισης-μελών της ανεστάλησαν
καθ' όλο το χρονικό διάστημα της τριετούς λειτουργίας αυτής (αιτούσας) και η μόνη
εξουσία που διατηρούν οι ανωτέρω οργανισμοί-μέλη είναι να διανέμουν στα μέλη
τους-δικαιούχους (παραγωγούς, τραγουδιστές, μουσικούς)-κατά ποσοστό 50% στους
παραγωγούς, κατά ποσοστό 25% στους τραγουδιστές και κατά ποσοστό 25% στους
μουσικούς- την εισπρατιόμενη από αυτήν (αιτούσα) εύλογη και ενιαία αμοιβή, την
οποία αυτή τους αποδίδει. Από τ' ανωτέρω σε συνδυασμό και με τη με αριθμό πρω-
τοκόλλου 17817/30-01-2012 βεβαίωση του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.
Π.Ι.) πιθανολογείται ότι η αιτούσα είναι ο μοναδικός και αντιπροσωπευτικός στην Ελ-
ληνική Επικράτεια ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμά-
των, ο οποίος κατά τη διάρκεια της τριετούς-κατά το καταστατικό του-λειτουργίας του,
εκπροσωπώντας τους ανωτέρω οργανισμούς-μέλη του, δικαιούται και υποχρεούται
να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές
αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να
εισπράττει από τους χρήστες τη σχετική εκ του άρθρου 49 § 1 ν. 2121/1993 εύλογη
και ενιαία αμοιβή, που απορρέει από τη μετάδοση οποιουδήποτε υλικού φορέα ήχου
στην Ελληνική Επικράτεια και μάλιστα, ανεξαρτήτως εάν η αξίωση αυτή γεννήθηκε
πριν ή μετά από την ίδρυσή της, αρκεί να μην ήταν επίδικη. Από τα προεκτεθέντα
τεκμαίρεται ότι η αιτούσα νομιμοποιείται ν' αξιώνει ενεργητικά στο δικό της όνομα, με
κατάρτιση σχετικών συμβάσεων ή, σε περίπτωση διαφωνίας, δικαστικώς, την προ-
βλεπόμενη από το άρθρο 49 § 1 του ίδιου ως άνω νόμου ενιαία και εύλογη αμοιβή
από τους, χωρίς την προηγούμενη καταβολή της αμοιβής αυτής, χρήστες υλικών φο-

ρέων ήχου, στους οποίους (υλικούς φορείς) είναι εγγεγραμμένη η από τα μέλη των οργανισμών-εταίρων της εκτέλεση ή και ερμηνεία μουσικών έργων και οι οποίοι (υλικοί φορείς) παρήχθησαν και τέθηκαν σε κυκλοφορία από παραγωγούς, μέλη του 1^{ου} εκ των ανωτέρω οργανισμών μελών της, όχι μόνο για τις σχετικές αξιώσεις που γεννήθηκαν κατά το χρόνο λειτουργίας της, αλλά και όσες-μη επίδικες-γεννήθηκαν πριν από την ίδρυσή της τόσο των ημεδαπών, όσο και των αλλοδαπών δικαιούχων, αφού τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλα ανεξαιρέτως τα έργα όλων ανεξαιρέτως των δικαιούχων, ημεδαπών και αλλοδαπών, με τους οποίους οι τρεις (3) ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης-μέλη της, ως μόνοι αντιπροσωπευτικοί στην ελληνική επικράτεια οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων των παραπάνω τριών κατηγοριών δικαιούχων τούτων, έχουν συνάψει με αντίστοιχους προς αυτούς αλλοδαπούς οργανισμούς συμβάσεις αμοιβαιότητας, δυνάμει των οποίων νομιμοποιούνται να προβαίνουν σε διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αντίστοιχοι προς τους ημεδαπούς, αλλοδαποί δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων, ήτοι οι αλλοδαποί εκτελεστές, μουσικοί, ερμηνευτές τραγουδιστές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου, για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή. Πέραν όμως από τις ως άνω συμβάσεις αμοιβαιότητας η αιτούσα νομιμοποιείται να προβαίνει στις προαναφερόμενες ενέργειες και πράξεις για λογαριασμό και αλλοδαπών δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων και με βάση τις διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης «περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοηλεκτρονικής», η οποία κυρώθηκε με το ν. 2054/1992, αποτελώντας πλέον αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού μας δικαίου και η οποία : α) εξομοιώνει τους αλλοδαπούς με τους ημεδαπούς δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων, παραχωρώντας στους πρώτους την «εθνική μεταχείριση», ήτοι τη μεταχείριση που το ημεδαπό δίκαιο επιφυλάσσει στους ημεδαπούς δικαιούχους των δικαιωμάτων αυτών (άρθρα 2, 4 και 5 § 1 ν. 2054/1992) και β) παρέχει την «εθνική μεταχείριση» ακόμα και σε αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή παραγωγούς φωνογραφημάτων, μη προερχόμενους από συμβαλλόμενο με την προαναφερόμενη διεθνή σύμβαση κράτος, εφόσον η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος έλαβε μεν χώρα στο μη συμβαλλόμενο αυτό κράτος, πλην όμως τούτο, εντός το αργότερο τριάντα (30) ημερών από την αρχική έκδοση και δημοσίευσή του, παρουσιάσθηκε στο κοινό και δημοσιεύθηκε και στην Ελλάδα, ως συμβαλλόμενη, όπως προαναφέρθηκε, με την ως άνω διεθνή σύμβαση χώρα (άρθρο 5 § 2 του ν. 2054/1992), γεγονός που έχει ως συνέπεια όλα σχεδόν τα αλλοδαπής προέλευσης μουσικά έργα να καλύπτονται από την προστασία που παρέχει η Διεθνής Σύμβαση της Ρώμης και συνακόλουθα και το ελληνικό δίκαιο, ακόμα και αν τα έργα αυτά

προέρχονται από μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως, μεταξύ άλλων, είναι και οι Η.Π.Α., αφού, λόγω της ραγδαίας εξέλιξης και τελειότητας των σύγχρονων μέσων επικοινωνίας, τα μουσικά έργα και ιδίως εκείνα που προέρχονται από τις μουσικά ανεπτυγμένες χώρες επιτυγχάνουν, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, την ταχεία και οπωσδήποτε την πριν από την πάροδο της τριακονθήμερης προθεσμίας δημοσίευση και παρουσίασή τους, ιδιαίτερα στις χώρες της αναπτυγμένης μουσικά Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένης ασφαλώς και της Ελλάδας. Οι προαναφερόμενοι δε οργανισμοί-μέλη της αιτούσας, λαμβάνοντας υπόψη και τις αμοιβές των δημιουργών των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμφώνησαν από κοινού και κατήρτισαν κατάλογο με τις αμοιβές των ανωτέρω δικαιούχων, που απαιτούν από τους χρήστες των δημιουργιών αυτών (αμοιβολόγιο), ανάλογα με την έκταση της χρήσης, το οποίο (αμοιβολόγιο) σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 56 § 3 του ν. 2121/1993 γνωστοποιήθηκε στο κοινό με τη δημοσίευση του σε τρεις (3) εφημερίδες, ήτοι τις Ελευθεροτυπία, Ναυτεμπορική και Ριζοσπάστη, κάλεσαν δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους. Σύμφωνα με το αμοιβολόγιο αυτό, προκειμένου για χρήση μουσικού ρεπερτορίου με δημόσια εκτέλεση σε επιχειρήσεις όπου η μουσική δεν είναι απαραίτητη αλλά ιδιαίτερα χρήσιμη για τη λειτουργία τους, η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή καθορίστηκε εφάπαξ ετησίως σε συγκεκριμένο ποσό ανάλογα με την επιφάνεια του καταστήματος ως ακολούθως : για στεγασμένους χώρους 51-100 τ. μ. σε 150 ευρώ, για στεγασμένους χώρους 101-200 τ. μ. σε 200 ευρώ και για στεγασμένους χώρους 301-400 τ. μ. σε 310 ευρώ, για επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι και επτά (7) μήνες κάθε χρόνο σε 70% των ανωτέρω ποσών και για υπαίθριους χώρους το 50% των ανωτέρω ποσών. Περαιτέρω πιθανολογείται ότι μεταξύ των χρηστών αυτών υλικών φορέων ήχου είναι και οι 1^{ος}, 2^{ος}, 4^{ος} και 5^η των καθ' ων, οι οποίοι διατηρούν τα ειδικότερα αναφερόμενα καταστήματα, στα οποία καθημερινά χρησιμοποιούν μουσική, η οποία δεν είναι απαραίτητη (όπως σε κλαμπ, ντίσκο), αλλά χρήσιμη για τη λειτουργία τους και δη για την ψυχαγωγία των πελατών τους. Ειδικότερα, πιθανολογείται ότι ο 1^{ος} των καθ' ων διατηρεί ατομική επιχείρηση ουζερί με το διακριτικό τίτλο επιφάνειας 120 τ. μ. στεγασμένου χώρου χωρίς υπαίθριο χώρο, που λειτουργεί όλους τους μήνες του έτους στη ο 2^{ος} των καθ' ων διατηρεί ατομική επιχείρηση καφετέριας με το διακριτικό τίτλο επιφάνειας 130 τ. μ. στεγασμένου χώρου χωρίς υπαίθριο χώρο, που λειτουργεί όλους τους μήνες του έτους στη ο 4^{ος} των καθ' ων διατηρεί ατομική επιχείρηση ταβέρνας με το διακριτικό τίτλο επιφάνειας 150 τ. μ. στεγασμένου χώρου χωρίς υπαίθριο χώρο, που λειτουργεί τους θερινούς μήνες του έτους (από Απρίλιο έως και Οκτώβριο) στη και η 5^η των καθ' ων διατηρεί ατομική επιχεί-

ρηση ψητοπωλείου με το διακριτικό τίτλο επιφάνειας 400 τ. μ. στεγασμένου χώρου χωρίς υπαίθριο χώρο, που λειτουργεί τους θερινούς μήνες του έτους (από Απρίλιο έως και Οκτώβριο). Οι ανωτέρω καθ' ων χρησιμοποιούν σε καθημερινή βάση και όλες τις ώρες λειτουργίας των καταστημάτων τους υλικούς φορείς ήχου με ελληνικό και αλλοδαπό μουσικό ρεπερτόριο. Ο 1^{ος} των καθ' ων ισχυρίζεται ότι διατηρεί επιχείρηση εστιατορίου, στην οποία δεν χρησιμοποιεί μουσική, ο ισχυρισμός του όμως αυτός δεν πιθανολογείται βάσιμος. Περαιτέρω, πιθανολογείται ότι οι καθ' ων, με τη χρήση του ενδεικτικά αναφερόμενου στην αίτηση μουσικού ρεπερτορίου (μουσική και τραγούδια) ψυχαγωγούν την πελατεία τους και η χρήση αυτή είναι χρήσιμη για τη λειτουργία των επιχειρήσεών τους, διότι αποτελεί παράγοντα προσέλκυσης, διατήρησης και επαύξησης της πελατείας τους. Συνεπώς, εφόσον οι καθ' ων προβαίνουν σε δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων, στα οποία συμμετέχουν οι έλληνες και αλλοδαποί δικαιούχοι το δικαίωμα εύλογης αμοιβής των οποίων διαχειρίζεται η αιτούσα όχι μόνο βάσει των συμβάσεων αμοιβαιότητας, αλλά κυρίως βάσει της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης και της αρχής της εξομοίωσης, δημιουργείται υποχρέωση των καθ' ων να καταβάλουν στην αιτούσα ως ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης και είσπραξης του συγγενικού δικαιώματος των παραγωγών υλικών φορέων ήχου και των ερμηνευτών-εκτελεστών καλλιτεχνών, την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 49 § 1 του ν. 2121/1993 ενιαία και εύλογη αμοιβή, την οποία αρνήθηκαν να καταβάλουν. Συντρέχει επομένως νόμιμος λόγος για τον καθορισμό της εύλογης αμοιβής με το δημοσιευθέν αμοιβολόγιο για όλα τα αιτούμενα έτη (με την επισημάνση ότι για τα πριν την ίδρυση της αιτούσας έτη 2008, 2009, 2010 και 2011 οι αιτούμενες γι' αυτά αξιώσεις δεν είχαν τελεστεί επίδικες. Με βάση τα παραπάνω η εύλογη αμοιβή που πρέπει να καταβάλουν οι καθ' ων στην αιτούσα για πρέπει να καθοριστεί ως εξής : για τον 1^ο των καθ' ων (εμβαδό επιχείρησης 120 τ. μ. και διάρκεια λειτουργίας 12 μήνες) για καθένα από τα έτη 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013 και 2014 ποσό 200 ευρώ πλέον ΦΠΑ 23% και συνολικά 1.722 ευρώ (200 ευρώ χ 7 έτη= 1.400 ευρώ πλέον 322 ευρώ ΦΠΑ), για τον 2^ο των καθ' ων (εμβαδό επιχείρησης 130 τ. μ. και διάρκεια λειτουργίας 12 μήνες) για καθένα από τα έτη 2009, 2010, 2011, 2012, 2013 και 2014 ποσό 200 ευρώ πλέον ΦΠΑ 23% και συνολικά 1.476 ευρώ (200 ευρώ χ 6 έτη=1.200 ευρώ πλέον 276 ευρώ ΦΠΑ), για τον 4^ο των καθ' ων (εμβαδό επιχείρησης 150 τ. μ. και διάρκεια λειτουργίας 7 μήνες) για καθένα από τα έτη 2012, 2013 και 2014 ποσό (200 ευρώ χ 70%=)140 ευρώ πλέον ΦΠΑ 23% και συνολικά 516,60 ευρώ (140 ευρώ χ 3 έτη=)420 ευρώ πλέον 96,60 ευρώ 23% ΦΠΑ, και για την 5^η των καθ' ων (εμβαδό επιχείρησης 400 τ. μ. και διάρκεια λειτουργίας 7 μήνες) για καθένα από τα έτη 2011, 2012, 2013 και 2014 ποσό (310 ευρώ χ 70%=) 217 ευρώ πλέον ΦΠΑ 23% και συνολικά 1.067,64 ευρώ (217 ευρώ χ 4 έτη=)868 ευρώ πλέον

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

199,64 ευρώ 23% ΦΠΑ. Με βάση όλα τ' ανωτέρω, η υπό κρίση αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή ως κατ' ουσία βάσιμη, η εύλογη αμοιβή δε που πρέπει να καταβάλουν οι καθ' ων για τη χρήση υλικών φορέων ήχου στα καταστήματά τους πρέπει να καθοριστεί στ' ανωτέρω ποσά. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση όσον αφορά τους 2^ο, 4^ο και 5^ο των καθ' ων για την προσωρινή επιδίκαση του μισού (1/2) των ως άνω προσδιορισθέντων ποσών της εύλογης αμοιβής των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, μελών της αιτούσας, όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό, καθόσον πολλοί από τους τελευταίους αποβλέπουν στο έσοδο αυτό για την κάλυψη των μη επιδεκτικών αναβολής βιοτικών αναγκών τους, ενώ δεν θα επιδικαστεί προσωρινά υπέρ της αιτούσας και σε βάρος του 1^{ου} των καθ' ων το 1/2 της εύλογης αμοιβής, διότι ο τελευταίος βρίσκεται σε δυσχερή οικονομική κατάσταση. Τέλος, οι καθ' ων πρέπει να καταδικαστούν, λόγω της ήττας τους (άρθρο 176 ΚΠολΔ), στην καταβολή των δικαστικών εξόδων της αιτούσας, όπως ειδικότερα αναφέρεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΘΕΩΡΕΙ καταργημένη τη δίκη ως προς τον 3^ο των καθ' ων.

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην των 2^{ου}, 4^{ου} και 5^{ου} των καθ' ων και κατ' αντιμωλία του 1^{ου} αυτών.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό, τι έκρινε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ κατά τα λοιπά εν μέρει την αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής, που πρέπει να καταβάλουν οι 1^{ος}, 2^{ος}, 4^{ος} και 5^ο των καθ' ων για την από μέρους τους δημόσια παρουσίαση έργων των μελών της αιτούσας, μέσω συσκευών υλικών φορέων ήχου εγκατεστημένων στ' αναφερόμενα στο ιστορικό καταστήματά τους, στα εξής ποσά : ο 1^{ος} το συνολικό ποσό των 1.722 ευρώ για τα έτη 2008-2014, ο 2^{ος} το συνολικό ποσό των 1.476 ευρώ για τα έτη 2009-2014, ο 4^{ος} το συνολικό ποσό των 516,60 ευρώ για τα έτη 2012-2014 και η 5^ο το συνολικό ποσό 1.067,64 ευρώ για τα έτη 2011-2014, στα οποία (ποσά) έχει συνυπολογιστεί ο ΦΠΑ 23%).

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους 2^ο, 4^ο και 5^ο των καθ' ων να καταβάλουν προσωρινά στην αιτούσα τα εξής ποσά : ο 2^{ος} το ποσό 738 ευρώ, ο 4^{ος} το ποσό των 258,30 ευρώ και η 5^ο το ποσό 533,82 ευρώ, στα οποία (ποσά) έχει συνυπολογιστεί ο ΦΠΑ 23%).

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ τα δικαστικά έξοδα της αιτούσας σε βάρος των 1^{ου}, 2^{ου}, 4^{ου} και 5^{ου} των καθ' ων, τα οποία ορίζει στο ποσό των διακοσίων (200) ευρώ για τον καθένα αυτών.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στον στις 26 Σεπτεμβρίου 2014, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟ
Πολύγυρος ..... 26-09-2014 .....
Η Γραμματέας

